

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/57/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117205991
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117205991.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P.O.BOX 205 proti žalovanému E. U., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T. XXX/X, Q., štátnemu občanovi SR, o zaplatenie XXX,XX Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Consumer finance holding, a.s. žalobou podanou dňa XX.X.XXXX požiadal súd, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu XXX,XX Eur s úrokom z omeškania vo výške X,XX % ročne zo sumy XXX,XX L. od XX.X.XXXX do zaplatenia. V žalobe uviedol, že poskytol žalovanému na základe zmluvy o pôžičke ev. č. XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX pôžičku v sume XXX,XX Eur. Pôžičku sa žalovaný zaviazal veriteľovi splatiť v 24mesačných splátkach po XX,XX Eur. Žalovaný do podania žaloby neuhradil titulom pôžičky žiadnu sumu. Žalovaný svoj záväzok splácať pôžičku riadne a včas porušil, preto žalobca listom zo dňa XX.X.XXXX vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, no keďže dlžné splátky žalovaný neuhradil, žalobca úver zosplatnil ku dňu XX.X.XXXX. Žalobca zmluvnú pokutu proti žalovanému neuplatňuje. Dlh žalovaný dobrovoľne nesplnil, preto sa žalobca obrátil na súd.

2. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku proti žalovanému obchodnej spoločnosti O. Justitia Slovakia s.r.o., a navrhol pripustiť zmenu účastníka na strane žalobcu, a preto súd uznesením č.k. 20Csp 57/2017-27 zo dňa 25.9.2017 pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o..

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, napriek tomu, že mu bola spolu s výzvou na vyjadrenie doručená.

4. Súd o spotrebiteľskom spore rozhodol podľa § 297 písm. b/ Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) bez nariadenia pojednávania, pretože ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur.

5. Súd rozhodol na základe listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, a to žaloby, zmluvy o pôžičke ev. č. XXXXXXXX zo dňa X.XX.XXXX, listu zo dňa XX.X.XXXX - predžalobnej upomienky, fotokópie neprevzatej zásielky, prehľadu splátok a úhrad ohľadom zmluvy o pôžičke, návrhu na zmenu

žalobcu zo dňa XX.X.XXXX, prílohy č. X rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, oznámenia zo dňa XX.X.XXXX o postúpení pohľadávky, poštového podacieho hárku.

6. C. X.XX.XXXX uzavrel B. finance holding, a.s., ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o pôžičke ev. č. XXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške XXX,XX Eur žalovanému na úhradu kúpnej ceny za tovar skriňu Alma dub venge/havana s tým, že žalovaný sa zaviazal uhradiť akontáciu v sume XX,XX L. a uhradiť veriteľovi XX mesačných splátok pôžičky po XX,XX L., a celková čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť bola uvedená vo výške XXX,XX Eur. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba XX,XX%, ročná percentuálna miera nákladov (S.) vo výške XX,XX%, priemerná hodnota S. vo výške XX,XX%, celkové náklady spotrebiteľa vo výške XX,XX L.. V zmluve chýbajú údaje o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov, iných poplatkov a termín konečnej splatnosti je vymedzený: XX/XXXX. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke sú zmluvné podmienky, opatrené podpisom zmluvných strán. Podľa bodu 6.1. zmluvných podmienok je klient povinný splácať riadne a včas pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume uvedenej v zmluve a v termíne podľa bodu 6.2. týchto podmienok. V zmysle bodu 6.2. zmluvných podmienok pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa bodu 6.3. zmluvných podmienok prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, alebo po dni prevzatia tovaru v prípade ak klient súhlas s neskorším dodaním tovaru. Podľa bodu 15.4. zmluvných podmienok spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade , ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred. Podľa bodu 18.2. veta druhá a tretia zmluvných podmienok oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom kedy klient príslušné oznámenie odmietne prevziať, alebo sa príslušné oznámenie zasielané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade ak sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží , inak piatym dňom, keď bola písomnosť podľa údajov spoločnosti daná na poštovú prepravu na posledne známu adresu klienta.

7. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad k zmluve o pôžičke súd zistil, že žalovaný uhradil len akontáciu v sume XX,XX eur dňa X.XX.XXXX, no veriteľovi neuhradil žiadnu splátku pôžičky.

8. Predžalobnou upomienkou zo dňa XX.X.XXXX B. finance holding, a.s. vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok v sume XX,XX L. s tým, že ak do X.X.XXXX nedôjde k úhrade splátky pôžičky splatnej v mesiaci január XXXX bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z fotokópie neprevzatej zásielky vyplýva, že veriteľ túto listinu zaslal dňa XX.X.XXXX žalovanému na jeho adresu uvedenú v zmluve o pôžičke, pričom zásielka nebola adresátom prevzatá v odbernej lehote a vrátila sa odosielateľovi dňa XX.X.XXXX.

9. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu , najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy /ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“/ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z.z. účinného od 1.5.2014 Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy /ďalej len „Občiansky zákonník“/ Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

10. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol občianskoprávny vzťah zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej v zmysle § 657 Obchodného zákonníka. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol

žalovanému ako dlžníkovi pôžičku v sume 264,30 Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť veriteľovi spolu s úrokmi, a to zaplatením 24 mesačných splátok po 14,30 Eur.

11. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný obsah zmluvy a formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca žalobcu vzorový text zmluvy používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní tovarov iným spotrebiteľom. Žalovanému poskytol pôžičku veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy, pretože pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými preukázateľne nadobudol od pôvodného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.X.XXXX, čo bolo preukázané z prílohy č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok a z oznámenia pôvodného veriteľa zo dňa XX.X.XXXX o postúpení pohľadávky zaslaného dňa XX.X.XXXX žalovanému poštou, ako vyplýva z podacieho hárku.

13. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. V tomto smere súd považuje za nedostatočný údaj v zmluve o termíne konečnej splatnosti vymedzený XX/XXXX. Zákon v citovanom ustanovení rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti úveru, pričom obidve náležitosti musia byť v zmluve uvedené. Zákonodarca požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Podľa názoru súdu je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť z iných ustanovení zmluvy. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/457/2015 zo dňa 23.3.2016). Jedná sa o rozhodnutia súdov vyšších inštancií, ku ktorým sa tunajší súd prikláňa, pričom všeobecné súdy na takomto výklade citovaného ustanovenia zotrvali ako vyplýva z novej judikatúry, napr. z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co 122/2017 zo dňa 12.12.2017, rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 225/2017 zo dňa 25.10.2017, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 66/2017 zo dňa 15.8.2017. V zmluve absentujú aj údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z.. V zmluve je uvedená celková výška mesačnej splátky a počet splátok, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zrejme, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok. Zákon jednoznačne vyžaduje, aby zmluva už v čase jej uzavretia mala predpísané náležitosti. Nutnosť špecifikovať splátky takýmto spôsobom bola už viackrát súdmi judikovaná (napr. napr. v rozsudkoch Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo 19/2012 zo dňa 12.3.2013, sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.6.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/816/2014 zo dňa 21.1.2015, rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014, sp. zn. 19Co/66/2015 zo dňa 1.12.2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/523/2014 zo dňa 25.06.2014, rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/36/2017, 6Co/551/2016, 4Co/263/2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.3.2016, sp. zn. 23Co 263/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/172/2016 zo dňa 24.5.2016). Súd sa k tejto ustálenej súdnej praxi

prikláňa. Jednoznačné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania. Na takomto výklade citovaného zákonného ustanovenia súdy zotrvali, ako je to zrejmé z novej judikatúry (napr. rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 245/2017 zo dňa 7.11.2017, sp. zn. 27Co 136/2017 zo dňa 30.10.2017, sp. zn. 4Co 70/2017 zo dňa 5.10.2017). Pokiaľ tieto náležitosti budú uvedené v zmluve pre spotrebiteľa to má význam z hľadiska toho, že bude vopred informovaný o stave splatenia úveru čo do istiny, a čo do úrokov a poplatkov ku konkrétnemu dátumu v budúcnosti, ku ktorému by sa spotrebiteľ rozhodol predčasne splatiť úver, pretože ak spotrebiteľ využije toto právo, je povinný zaplatiť úroky len do predčasného splatenia úveru.

14. Súdu je známy rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Birovej, ktorým boli vykladané ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "Smernica"). Súdny dvor Európskej únie rozhodol tak, že

1. Článok 10 ods. 1 a 2 Smernice v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že :- Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči,- nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice.

2. Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

3. Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

4. Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc vykladať zákony členského štátu; toto oprávnenie má súd členského štátu. V danom prípade je zrejmé, že povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú inak upravené v Smernici a inak v zákone č. 129/2010 Z.z.. V článku 10 ods. 2 písm. c/ Smernice je stanovené, že zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy o úvere, no podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať nie len dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ale aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Kým článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice stanovuje, že Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pri tejto rozdielnej úprave vnútroštátneho práva a Smernice súd skúmal, či do úvahy prichádza priamy účinok smernice. Priama aplikácia smernice prichádza do úvahy len v sporoch, kde je odporcom členský štát resp. akýkoľvek orgán konajúci v jeho mene, čo opakovane judikoval Súdny dvor európskej únie (prípady Marshall, C-152/84, Faccini Dori, C-91/92 a Pfeiffer, C-397/01). Priame použitie smernice je teda neprípustné v tomto súdnom konaní, kde žalobcom je súkromná právnická osoba a žalovaným fyzická osoba. Smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok v podobe eurokonformného výkladu zákona, teda interpretácie vnútroštátneho práva vo svetle znenia a účelu smernice. Cieľom eurokonformného výkladu zákona je najmä vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smernice. V posudzovanej veci možno za použitia jazykového, logického ale aj teleologického výkladu dospieť iba k jednému záveru, a síce, že v zákone č. 129/2010 Z.z. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené jednoznačne, a to rozdielne od ustanovení Smernice, nad rámec

Smernice. Zákonodarca sa teda od ustanovení smernice odchýlil, a zákon č. 129/2010 Z.z. schválil v takom znení s cieľom zabezpečiť ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, čo vyplýva z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Ustanovenia § 9 ods. 2, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. nadobudli účinnosť 11.6.2010, a sudy už viac rokov konštantne judikovali, že v prípade absencie vymedzených zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Akýkoľvek eurokonformný výklad predmetných zákonných ustanovení by bol potom v priamom rozpore so zákonom, nahrádzal by výslovné znenie zákona, čo je neprípustné, pretože by sa jednalo o výklad contra legem. Takýto výklad by bol zároveň v rozpore aj s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a výrazne by narušil princíp právnej istoty vyjadrený v čl. 2 ods. 1, 2 CSP. Aj súdny dvor spresnil, že zásada eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva má určité obmedzenia. Povinnosť vnútroštátneho súdu prihliadať na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je teda obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad vnútroštátneho práva contra legem (rozsudky z 15. apríla 2008, Impact, C- 268/06, Zb.s. I-2483, bod 100, a Dominguez). Z týchto dôvodov už Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/92/2017-63 zo dňa 20.9.2017, sp. zn. 4Co 120/2017 zo dňa 25.10.2017, sp. zn. 27Co 136/2017 zo dňa 30.10.2017 tiež uzavrel, že napriek rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 sp. zn. C-42/15, po konštatovaní neprípustnosti priameho účinku Smernice v spore medzi jednotlivcami a aj po zohľadnení eurokonformného výkladu, súd nemôže tolerovať absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré predpisuje zákon č. 129/2010 Z.z. a z toho dôvodu je treba považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

15. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. sankcionuje absenciu týchto náležitostí v zmluve tak, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

16. Keďže predmetný spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca od žalovaného nemôže požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky, ktoré boli v zmluve dojednané. Žalobca má nárok na vrátenie istiny pôžičky. Žalovanému boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 264,30 Eur, pričom súd mal z predloženého prehľadu splátok a úhrad preukázané, že žalovaný uhradil len akontáciu v sume 12,90 Eur, ktoré treba započítať na úhradu kúpnej ceny, no žalovaný veriteľovi neuhradil žiadnu splátku pôžičky, a preto jeho dlh predstavoval sumu 264,30 Eur.

17. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z.z. účinného od 1.5.2014, a účinného aj v čase vyhlásenia tohto rozsudku, bol súd povinný prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania a to aj vtedy, ak by bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom na text citovaného ustanovenia je za použitia gramatického výkladu zrejmé, že ide o právnu normu procesnej povahy, ktorá neobsahuje prechodné ustanovenia a keďže bola účinná v čase rozhodovania súdu v tejto veci, súd ju musel použiť. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva na súde a zároveň zabránili stavu právnej neistoty na strane povinných osôb, ktoré by v prípade neexistencie inštitútu premlčania boli nútené splniť si svoje povinnosti aj po časovo neprimeranej dobe. Žalovaný ako spotrebiteľ má právo dovoliť sa premlčania práva žalobcu počas celého konania ako aj v rámci odvolacieho konania, a aj keď žalovaný doteraz v konaní premlčanie práva nenamietol, súd podľa ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. musel skúmať, či právo uplatnené proti žalovanému je alebo nie je premlčané. Hoci zmluva o úvere je ako absolútny obchod upravená v Obchodnom zákonníku, vzhľadom k tomu, že žalobca sa peňažného plnenia domáha proti žalovanému, ktorý pri dojednávaní zmluvy vystupoval v pozícii spotrebiteľa, premlčanie bolo posúdené podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich premlčanie práva. Súd vychádzal aj z ustanovenia § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 106/2014 Z.z. účinného od X.X.XXXX, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Na premlčanie je potrebné použiť podľa § 101 Občianskeho zákonníka trojročnú premlčaciu dobu, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Jednotlivé splátky zročné do

zosplatnenia úveru sa premičujú vo všeobecnej trojročnej premičacej dobe, ktorá plynie osobitne odo dňa splatnosti každej zo splátok. Keďže zo zmluvy o úvere nebolo zistiteľné, v akom rozsahu sa mali v rámci jednotlivých splátok započítavať úhrady na istinu a v akom rozsahu na úroky, súd mal za to, že spravodlivé bude pokiaľ sa zakaždým celá splátka započíta na istinu úveru, pretože úver sa považuje pre absenciu vyššie uvedených náležitostí za bezúročný a bez poplatkov, a žalobca nemá nárok na úroky a poplatky. Žaloba bola na tunajšom súde podaná dňa XX.X.XXXX a preto vzhľadom na trojročnú premičiaciu dobu v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka premičanie sa môže vzťahovať na splátky splatné pred XX.X.XXXX, t.j. na X splátky pôžičky po XX,XX Eur ročných od XX.X.XXXX do XX.X.XXXX, ktoré mali byť uhradené v celkovej sume XX,XX Eur. Z prehľadu splátok a úhrad bolo preukázané, že titulom pôžičky neuhradil žalovaný žalobcovi v tomto období žiadnu splátku pôžičky, a preto sú premičané tieto splátky. Žalovaný nesplnil svoju povinnosť uhradiť riadne a včas splátku č. 1 splatnú dňa XX.X.XXXX a nasledujúce splátky. Ako vyplynulo z tvrdení žalobcu v žalobe, z predžalobnej upomienky zo dňa XX.X.XXXX, ako aj z prehľadu splátok a úhrad, v dôsledku neuhradenia splátky splatnej v mesiaci januári XXXX, konkrétne splatnej dňa XX.X.XXXX v lehote 3 mesiacov vzniklo právnomu predchodcovi žalobcu voči žalovanému právo žiadať splatenie celej pôžičky, ktoré právo bolo zmluvnými stranami dojednané v bode XX.X zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu toto právo využil, pôžičku zosplatnil ku dňu XX.X.XXXX, pričom predtým žalovaného predžalobnou upomienkou zo dňa XX.X.XXXX vyzval na úhradu omeškaných splátok v lehote do X.X.XXXX, ktorá presahuje zákonom stanovenú minimálnu dodatočnú lehotu 15 dní, od doručenia výzvy s upozornením, že inak využije právo zosplatniť úver. Žalovaný omeškané splátky neuhradil ani do uplynutia dodatočnej stanovenej lehoty. Tieto tvrdenia a skutočnosti žalovaný nerozporoval, preto ich súd považoval za nesporné. Premičacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zostatku zosplatnenej pôžičky začala podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej uplatnil žalobca toto právo, t.j. od 20.1.2014, premičacia doba plynula neprerušene a uplynula dňa 20.1.2017. Žalobu na súd však právny predchodca žalobcu podal až dňa XX.X.XXXX, teda po márnom uplynutí trojročnej premičacej doby. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Trenčíne napr. v rozsudku sp. zn. 5Co/739/2015 zo dňa 13.4.2016, v ktorom uzavrel, že premičacia doba práva na zaplatenie zosplatneného dlhu v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka sa začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, keďže začína plynúť už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Premičané právo nemožno podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznať.

19. S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania súd výrokom I. žalobu v celom rozsahu zamietol.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

21. Pretože žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu za použitia zásady úspechu úspešnej žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania podľa ust. § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, v plnom rozsahu. Keďže zo spisu nevyplýva, žeby žalovanému vznikli trovy konania súd výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.